

การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยการจัดการเรียนรู้ด้วย
ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
THE DEVELOPMENT OF KHLUY-PEANG-OR SKILL BY USING
HARROW'S PRACTICAL SKILLS TEACHING MODEL OF
MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS

¹จิราพร สุขแสง และ ²เก็ดถวา บุญปการ
¹Jiraporn Suksawang and ²Ketthawa Bunprakarn

¹มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

¹Hatyai University, Thailand.

¹Suksawang29@gmail.com

Received: June 24, 2024; **Revised:** July 27, 2024; **Accepted:** August 30, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออดด้วยทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทพพิทยภาณูมาศ อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ จำนวน 2 แผน 2) แบบวัดทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบทดสอบความพึงพอใจ และสถิติค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่ One Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ

โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 17.88$, S.D. = 1.90) สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติ, ขลุ่ยเพียงออ, การสอนเทคนิคแฮร์โรว์

Abstract

This research is quasi-experimental research by The objective is to compare flute playing skills. By organizing practical skills learning at Harrow between after school and the criteria of 80 percent of Matthayom 2 students and to study the level of satisfaction with Harrow's arrangement of learning how to play the flute with practical skills. of Matthayom 2 students. The sample group used in the research was Matthayom 2/2 students at Theppittayaphanumat School, Thepha District, Songkhla Province, totaling 20 people, obtained by random sampling. The tools used in the research were 1) a learning management plan. Using Harrow's Practical Skills Teaching Model, 2 plans: 2) a flute playing skill test model, 3) a satisfaction assessment form with teaching and learning using Harrow's Practical Skills Model. Statistics used in the research include percentage, mean, standard deviation. The statistic used in the confidence analysis uses the alpha coefficient of the satisfaction test. And Cronbach's alpha coefficient statistics were used to test the research hypotheses by testing the hypotheses using the One Sample t-test. The results found that Comparative results of flute playing skills by organizing practical skills learning at Harrow Between after studying and the 80 percent criterion, Matthayom 2 students had a post-study average score ($\bar{X} = 17.88$, S.D. = 1.90) higher than 80 percent, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Practical skills, Kluy-Peang-Or flute, Harrow technique teaching

บทนำ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญว่า สาระดนตรีเป็นสาระที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า

ดนตรี เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) ดนตรีไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติและเข้ามามีบทบาทในสถานศึกษา มีการส่งเสริมให้ศึกษาทางด้านดนตรีตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ฝึกหัดดนตรีไทย และปลูกฝังจิตสำนึกรักความเป็นไทย เสียดนตรีทำให้ผ่อนคลาย การเรียนดนตรีส่งผลต่อสมองของมนุษย์ มีส่วนช่วยพัฒนาระบบภายในสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมหรือสติปัญญา นอกจากนี้ดนตรี จึงเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยใช้เสียงเป็นสื่อในการถ่ายทอดออกมาเป็นลีลา ทำนอง อารมณ์ของเพลง ดำเนินไปตามจินตนาการของนักประพันธ์เพลงดนตรี นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตให้มีความสุขผ่อนคลายความโศกเศร้าเป็นสื่อเสริมแต่งให้กิจกรรมทางประเพณีและพิธีกรรมที่มนุษย์ประกอบขึ้นนั้นเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในสังคมและวัฒนธรรมไทย ดนตรีไทยถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยและอยู่คู่กับชีวิตของคนไทยมาแต่โบราณ แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วยซึ่งในปัจจุบันด้วยค่านิยมทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้บทบาทและความสำคัญของดนตรีไทยเริ่มลดน้อยลง ดังนั้นเพื่อให้ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและไม่ให้เอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติต้องสูญหายไป (พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์, 2558)

จากที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนรายวิชาดนตรีไทยและเลือกเครื่องดนตรีที่ใช้สอนทักษะปฏิบัติคือขลุ่ยเพียงออ เพื่ออนุรักษ์เอกราชของไทยให้คงอยู่ ขลุ่ยเป็นเครื่องดนตรีประเภทเป่าที่เก่าแก่ของไทยมีบทบาทสำคัญในวงดนตรีไทยและสามารถบรรเลงคนเดียวได้ ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาว่า นักเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจและวิธีการฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความไพเราะ ทำให้เบื่อง่ายในการทำกิจกรรม จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ให้นักเรียนเกิดความชื่นชอบ กระตือรือร้น สนุกสนานในการทำกิจกรรม หมั่นฝึกฝนด้วยตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ต้องหารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะความสามารถด้านดนตรีต่อไป

ผู้วิจัยจึงได้ค้นหารูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นทักษะปฏิบัติเพื่อนำมาใช้จัดกระบวนการเรียนการสอนให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาการด้านทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ จากนักคิดและนักทฤษฎีหลายท่าน เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow, 1972) มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนช่วยพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยได้ตรงกับปัญหาการวิจัย ซึ่งมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็น 5 ขั้นตอนตามงานศึกษาของทิสนา แวมมณี (2545) คือ 1) ขั้นการเลียนแบบ 2) ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง 3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ 4) ขั้นการแสดงออก และ 5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรนิติ พรหมพิน (2562) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาการเขียนแบบเบื้องต้นด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงเลือกการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวางรากฐานที่เหมาะสมให้ผู้เรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความจำ ทักษะสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียน นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ พัฒนาตนเองสามารถสร้างเป็นอาชีพในอนาคต และพัฒนาการทางการเรียนดนตรีให้มีความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบปฏิบัติหลังการทดลองเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (The One-Group Posttest-Only Design) เรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทพพิทยภาณูมาศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 3 ห้อง รวม 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทพพิทยภาณูมาศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling) เนื่องจากนักเรียนทั้ง 3 ห้องเรียน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยจับฉลากห้องเรียนทั้ง 3 ห้องเรียนมา 1 ห้องเรียน ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 แบบวัดทักษะเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3 แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (One Sample t-test)

3.2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มี ต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย และมีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 80 จากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 80

เพลง	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 80	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพลงที่ 1	20	16	17.30	1.78	-157.53	.000*
เพลงที่ 2	20	16	18.45	2.01	-136.78	.000*
รวม	40	32	35.75	1.90	-294.31	.000*

*p< .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของ แอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4.75	0.44	พึงพอใจมากที่สุด
2	เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4.75	0.44	พึงพอใจมากที่สุด
3	เนื้อหาสาระมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.55	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
4	นักเรียนพึงพอใจเนื้อหาสาระทักษะปฏิบัติที่เรียน	4.50	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.64	0.30	พึงพอใจมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ช่วยส่งเสริมกระตุ้นความสนใจการเรียนรู้ให้แก่ักเรียน	4.70	0.47	พึงพอใจมากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทางด้านทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออที่สูงขึ้น	4.55	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	4.50	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
8	นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์	4.65	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
9	ครูแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออได้เข้าใจง่ายขึ้น	4.55	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
10	การสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ทำให้นักเรียนรู้ขั้นตอนการเป่าขลุ่ยเพียงออไปทีละขั้นอย่างชัดเจน	4.60	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
11	รูปแบบการสอนช่วยกระตุ้นความคิดและกล้าแสดงออกด้วยความมั่นใจ	4.35	0.48	พึงพอใจมาก
12	กิจกรรมการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์	4.50	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
13	กิจกรรมการเรียนรู้มีการฝึกปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องตามความสามารถของนักเรียนจากง่ายไปยาก	4.65	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
14	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออได้มาตรฐานได้ดียิ่งขึ้น	4.55	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
15	นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ยเพียงออช่วยเหลือพึ่งพากันในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติฝึกฝนภายในกลุ่ม	4.60	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
	ด้านสื่อการเรียนรู้	4.60	0.31	พึงพอใจมากที่สุด

16	สื่อการเรียนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.75	0.44	
17	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ง่าย	4.45	0.51	พึงพอใจมาก
	ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.55	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
18	การวัดผลและประเมินผลวัดตามสภาพจริง	4.50	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
19	เกณฑ์การวัดผลในการให้คะแนนชัดเจน	4.45	0.51	พึงพอใจมาก
20	นักเรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	4.70	0.47	พึงพอใจมากที่สุด
	รวมเฉลี่ยทุกประเด็น	4.59	0.31	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาสาระ พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.31)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ที่มีความพึงพอใจสูงสุดอันดับแรกคือ เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา เนื้อหาสาระเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน และสื่อการเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) รองลงมาได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ช่วยส่งเสริมกระตุ้นความสนใจในความสามารถของตนเอง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47)

อภิปรายผล

1. ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 17.88$, S.D.= 1.90) สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ผลปรากฏเช่นนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ นำมาใช้ได้ผลลัพธ์ที่ดีในฝึกปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ระดับที่ซับซ้อนมาก ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ สอดคล้องกับ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ อ้างถึงใน (ทศนา แหมมณี,2553) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้นตอน ซึ่งปัญหา

ในการสอนครั้งแรกกับกลุ่มประชากร และนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไขกับกลุ่มตัวอย่าง ในการนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์มาใช้ได้พบปัญหาในขั้นที่ 3 คือ ขั้นการลงมือกระทำอย่างสมบูรณ์ ผู้สอนจะคำนึงถึงความถูกต้องความชัดเจนตามทฤษฎีของแอร์โรว์ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม และหลังจากนั้นผู้สอนในนำประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชากร มาปรับปรุงแก้ไขในกับกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาหลัก โดยผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นอิสระ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และสามารถกระทำตามขั้นตอนอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์มี 5 ขั้นตอน ซึ่งในทุกขั้นตอนจะมีความสำคัญตามลำดับดังนี้ ขั้นที่ 1) ขั้นการเลียนแบบ ผู้เรียนสังเกตการกระทำของครูผู้สอนในเรื่องการปฏิบัติทักษะการเป่าขลุ่ย สามารถบอกขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ในการเป่าขลุ่ยเพียงออดได้ ขั้นที่ 2) ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้สังเกตจากการปฏิบัติของครูผู้สอน จากนั้นผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ที่ครูผู้สอนสั่งให้ทำ ตั้งแต่ทำนองในการเป่าขลุ่ยที่ต้อง การจับขลุ่ยเพียงออด วิธีการเป่าขลุ่ยไล่ระดับเสียงสูง-ต่ำ และการท่องโน้ต ตลอดไปจนถึงการเป่าเป็นทำนองเพลง ขั้นที่ 3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนตั้งแต่เป่าไล่ระดับเสียงที่ต้อง การร้องโน้ต และสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออดเป็นทำนองเพลงได้อย่างสมบูรณ์ ขั้นที่ 4) ขั้นการแสดงออก ครูให้ผู้เรียนฝึกซ้อมเป่าขลุ่ยเพียงออดเพลงเต้ยโขงและเพลงตารีกีปัส กระทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ ถูกต้องสมบูรณ์ กระทำได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจ ขั้นที่ 5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออดเพลงเต้ยโขงและเพลงตารีกีปัส ได้อย่างถูกต้องตามทำนองเพลง และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรม

ผลการดำเนินการพบว่า การเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออด โดยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ นรนิติ พรหมพิน (2562) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาการเรียนแบบเบื่องต้น ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี นักเรียนทุกคนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ วรณดี ธาณิรัตน์ (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การร่ำมนโรรักษ์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ มีค่าดัชนีความเหมาะสมระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยของประชากร เท่ากับ 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร มีค่าเท่ากับ 0.26 และค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) เท่ากับ 1.00 และมี

ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่า E1/E2 เท่ากับ 90.98/84.16 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง การรำนโนราห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.31) อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรู้ทักษะปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การเลียนแบบ นักเรียนสังเกตการกระทำจากครูผู้สอน โดยผู้เรียนปฏิบัติตามสิ่งที่สังเกตได้ ขั้นตอนที่ 2 การลงมือกระทำตามคำสั่ง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ สังเกตจากการปฏิบัติของครูผู้สอน จากนั้นผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้สอนสั่งให้ทำ ตั้งแต่ทำนอง การจับขลุ่ย การเป่าไล่ระดับเสียงสูงต่ำและการเป่าเป็นทำนองเพลง ขั้นตอนที่ 3 การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝน จนกระทั่งสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออเป็นทำนองเพลงได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นตอนที่ 4 การแสดงออก ครูให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนมากขึ้น จะกระทั่งสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออเป็นทำนองเพลงได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และมั่นใจ ขั้นตอนที่ 5 การกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเป่าขลุ่ยเพียงออได้อย่างถูกต้องตามทำนองเพลงที่ครูกำหนดและเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรม ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาสาระ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.30) รองลงมาคือ ด้านสื่อการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.31) ส่วนด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.27) และด้านที่นักเรียนพึงพอใจน้อยยังอยู่ในระดับมากที่สุด คือด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.36) ซึ่งสอดคล้องกับนวพล นาทองพูน (2561) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีของแอร์โรว์ร่วมกับเครือข่ายการเรียนรู้ทางสังคม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์นำไปใช้ในการสอนการเป่าขลุ่ยเพียงออ ทำให้มองเห็นพัฒนาการของนักเรียนที่สามารถฝึกปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีความสำคัญสำหรับการฝึกปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีทุกประเภท

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา ขมมณี. (2553). *ศาสตร์การสนองคือความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรนิติ พรหมพิน. (2562). *การพัฒนาการเขียนแบบเบื้องต้นด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี*.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2556). *พื้นฐานการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์. (2558). *ปฐมบทดนตรีไทย*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York : Harper Collins.
- Harrow, A. j. (1972). *A Taxonomy of the Psychomotor Domain*. New York: Longman.

